

משנה כבר פלוגתא דר"ע אז אין הלכה כר"ע מחביריו ועי' תוס' חדשים סופ"ב דשבועות.

כמותו בחו"ל, ועי' סה"ד משם שדה יהושע.

ה. הלכה כר"ע מחבירו ולא מרבו, בכתובות פ"ד הנ"ל פליגי ר' יוחנן ור"ל, רי"ו ס"ל הלכה כר"ע מחבירו ולא מרבו ור"ל אית לי' אפילו מרבו, אבע"א כ"ע ס"ל אין הלכה נגד רבו ורי"ו ס"ל דר' טרפון רבו הוה ואין הלכה כר"ע ור"ל ס"ל ר"ט חבירו הוה והלכה כר"ע, ואבע"א כ"ע ס"ל דר"ט חבירו הוה רי"ו מטיין אתמר ואי עביד עובדא לא מהדרין ור"ל הלכה אתמר ומהדרין עובדא.

הרי"ף והרא"ש פסקו שם דהלכה כר"ע דקי"ל כר"ע מחבירו ור"ט חבירו הוה, וכ"כ הרא"ש פ"ק דקדושין סי' ל' ויבמות פט"ו סי' י"א, וקי"ל דהלכה כר"ע מחבירו ור"ט חבירו הוה כדגרסינן בכתובות דכ"ע ר"ט חבירו של ר"ע הוא ע"כ, וכ"כ עוד בפ"ד דסנהדרין סי' ה' ובהלק"ט ה' טומאה סי' ו', מבואר דהלכה כלישנא בתרא דכ"ע ר"ט חבירו הוה, וכ"כ הרמב"ן במלחמות פ' הגזל עצים ובפסקיו בפ"ב דבכורות.

הרי"ט אלגזי (שם סי' כ"ג) תמה על הראשונים למה פסקו כר"ל דהלכה אתמר, נגד רי"ו דאית לי' מטיין אתמר דהלכה כרי"ו לגבי ר"ל, ותי' משום דהרא"ש בכתובות מוסיף עוד טעם מדאמר רי"ו מה אעשה שכנגדי חלוק עלי, משמע שגם רי"ו הודה לר"ל ע"ש, ואולי פסקינן בהא כר"ל משום דבעירובין מ"ו הנ"ל מצינו פלוגתא אהנך כללי, ר' אסי אמר הלכה ור"ח בר אבא אמר מטין ור"י ב"ר חנינא אמר נראין, וע"ש רש"י ותוס' ומש"כ התוס' ב"ב קכ"ד: ד"ה

רשב"ם פסחים קט"ז: כתב, דת"ק התם במשנה דאמר חותם בגאולה אינו תנא שלישי אלא ר"ט ור"ע פליגי בפירושא דמילתי' דת"ק ע"ש, ס"ל דאין הלכה כר"ע נגד סתם ת"ק דמסתמא דברי ת"ק דברי רבים הם ואין הלכה כר"ע מחביריו, אמנם אי הגמרא מבאר לן דהת"ק יחידאה הוא אז הלכה כר"ע אף נגד סתם ת"ק, כן משמע מדברי הר"ן נדרים נ"ד: ד"ה לענין שכתב, ועוד דהא מפרש בגמרא דמאן דפליג עלי' דר"ע יחידאה הוא דהיינו רשב"ג וקי"ל הלכה כר"ע מחבירו וכו' (הו"ד היד"מ כלל קע"ב), וכ"כ הרי"ט אלגזי פ"ב דבכורות אות נ"ה, דכל שלא מפורש דת"ק יחידאה הוא רבים הם ואין הלכה כר"ע, והכ"מ פ"א מנדרים הכ"ד מצדד לומר דהרמב"ם פסק כר"ע נגד סתם ת"ק דאולי חבירו הוה ולא חבירו ע"ש וצ"ע, ועי' ביצה כ"ה. דת"ק ס"ל בהמה מסוכנת לא ישחוט אא"כ יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי רע"א אפי' כזית חי מבית טביחתה, והטור (או"ח תצ"ח) למד מד' הרא"ש דהלכה כר"ע, ובק"נ כתב דאין כוונת הרא"ש לפסוק כר"ע דאין הלכה כר"ע מחביריו ע"ש, והרמב"ם פסק כת"ק דצריך כזית צלי דוקא, והט"ז (תצ"ח סק"ד) הקשה עליו למה לא פסק כר"ע דקי"ל כוותי' אפילו מחביריו, וכבר תפשו עליו האחרונים וכש"כ לעיל אות ג'.

הנה לא רק אי סתם משנה נגד ר"ע אין הלכה כר"ע אלא אף אם סתם ברייתא נגד ר"ע אין הלכה כר"ע, כן מוכח מדברי תר"י ר"פ כיצד מברכין שכתב ה"מ כשחולק